

EDIȚIA a II – a, 2017

Învierea Domnului

Negrea Daria

Clasa a V-a

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BRĂIEȘTI, JUDEȚUL SUCEAVA

ÎNDRUMĂTOR: Prof. Pohoăță Lucreția

În Cartea sfântă ni se spune
Că Iisus adevărat,
Vizitat-a El pământul
Și s-a cam prea supărat.

Căci credința adevărată
Prigonită mai era,
Iar creștinii cu evlavie -
Batjocoriți pentru ea.

Pentru oameni, Domnul nostru,
Răstignit a fost pe cruce,
Spre a mântui poporul
De păcatul ce îl duce.

Mult a plâns sărmana mamă,
Căci copilul ei iubit,
Prigonit a fost pe cruce
Și cu spini împodobit.

A treia zi el a-nviat,
Fariseii s-au minunat,
Într-un glas ei au strigat:
Cu adevărat, Hristos a înviat!

Pentru acea minune mare,
Pentru a noastră curățare,
Paștile-l sărbătorim
Domnului să-i mulțumim.

Glorie eternă, nemuritori eroi!

Negrea Daria

Clasa a V-a

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BRĂIEȘTI, JUDEȚUL SUCEAVA

ÎNDRUMĂTOR: Prof. Pohoăță Lucreția

Prin voi răsare soarele speranței cea cuminte,
Voi sunteți spicul copt și țarina fierbinte.
Cu voi sfinții în ceruri se roagă pentru noi.
O! glorie eternă, nemuritori eroi!

Credință și iubire în luptă-ați căutat
La fiecare pas cu mintea înspre casă.
Chematu-i-ați în gând pe cei ce i-ați lăsat –
Părinți, copii, frați tineri – fără de voi la masă.

Voi ați murit convinși și împăcați cu gândul
Că noi nu vom gusta din suferința voastră,
Că vom trăi în pace. Noi tresărim la gândul
Că datorită vouă e bună viața noastră...

De-aceea azi, aicea, în zi de sărbătoare,
Să vă cinstim memoria, la noi e o onoare!...

E toamnă...

Negrea Daria

Clasa a V-a

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BRĂIEȘTI, JUDEȚUL SUCEAVA

ÎNDRUMĂTOR: Prof. Pohoăță Lucreția

E frig afară și-nnorat,
Și e deja miros de toamnă.
Zilele calde au plecat,
Căci soarele vrea doar s-adoarmă.

Văzduhul este gol de păsări...
Doar ciorile îl înnegresc,
Zburând de colo-colo-n stoluri
Ca musafiri în sate poposesc.

Livezile, odată fermecate
De al frunzelor foșnet blând,
Azi își bocesc cu crengile-aplecate,
Hainele ce le-au căzut așa curând.

Iar ceața pune stăpânire-acum,
Peste câmpii, păduri, pășune,
Ca și o mantie de fum
Ce-nvăluie întreaga lume...

Și nu mai vezi acum nici fluturi,
Fiindcă nu mai sunt nici flori...
Iar albinuțe hărnicuțe
Se-ascund de zor în stupii lor.